

til sit Skolevæsen, thi Kjøbenhavns Kommune yder lige saa vel sit Bidrag til Statskassen som de øvrige Kommuner i Landet, og det vilde derfor være uret at udelukke Kjøbenhavn, naar der er Tale om særligt Tilskud til Landets andre Kommuner. Vi ere ogsaa her i Overensstemmelse med, hvad Lovgivningsmagten i det foregaaende Paraar har gjort, idet Kjøbenhavn, naar Lovgivningsmagten har givet Tilskud til Landets andre Kommuner, ikke er bleven udelukket, men ogsaa har faaet sit Tilskud. — Det sidste Vædringsforslag, nemlig Nr. 96, stillet af Udvalget, gaar ud paa at forandre Lovforslagets Titel. Lovforslagets Titel er jo nu saalydende: Forslag til Lov om Forandring i forskellige Bestemmelser angaaende Borger- og Almueskolevæsenet. Dette Navn, Borger- og Almueskolevæsenet, svarer imidlertid ikke længere til Tidens Forhold. Vi staa jo ikke nu saaledes her i Landet, at vi have Befolkningen delt i forskellige Klasser, Borger og Almue, vi gaa jo mere og mere frem til at blive eet Folk, og vi synes derfor, at det er rettest, naar vi give os til at ordne disse Forhold og vedtage Lovforslag om Skolevæsenet, da at forlade Navnene: Borger- og Almueskole og gaa over til det Navn, der er mere passende, nemlig Folkeskole. — De øvrige Forslag, der ere stillede af Mindretallet, skal jeg paa dette Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa. Jeg har nu omtalt de væsentligste af de af Udvalget og dets Flertal stillede Vædringsforslag, jeg tror ikke, jeg har undladt at omtale noget af dem, som i Realiteten forandre Forslagets Indhold. Derimod har jeg ganske vist ikke omtalt en Del af de formelle Vædringsforslag, thi jeg antager ikke, at en særlig Omtale af dem gøres behov. Jeg skal slutte med at anbefale Tinget at stemme for alle de Vædringsforslag, der ere stillede dels af Udvalget, dels af dets Flertal.

Scharling: Jeg vil fatte mig temmelig kort om det foreliggende Afslut. De af Udvalgets Vædringsforslag, som jeg for mit Bedkommende har ment at kunne tiltræde, ere gennemgaaende ikke af nogen særlig Betydning, naar undtages i alt Fald Vædringsforslaget Nr. 73 angaaende Salg af den Jordlod, som hører til Skolelærereembederne paa Landet. Jeg betragter der Udvalgets Forslag som en Forbedring i Henshold til, hvad jeg tillod mig at udtale her ved Lovforslagets første Behandling. Paa andre Punkter har jeg ikke kunnet slutte mig til Udvalget, ikke fordi jeg i og for sig havde saa meget mod det paagældende Vædrings-

forslag, men fordi jeg har troet, at dette vilde kunne lægge Lovforslagets Gennemførelse Hindringer i Vejen. Dette gælder saaledes Forslaget om Afsløsning af Højtidsoffer og Accidenser. I og for sig har jeg ingen særlig Sympati for denne Bønningsmaade og kunde meget gerne ønske den afløst, men jeg har troet, det vilde falde vanskeligt her at tage Bestemmelse derom, naar Højtidsoffer og Accidenser ved Præsteembeder vedblive, og ment, at det i alt Fald var et Forhold, som maatte ordnes efter Initiativ fra Regeringens Side, og at det let kunde berede Loven Vanskeligheder, naar man her uden saadant Initiativ satte Bestemmelser derom ind i Loven.

Jeg har derimod ikke kunnet gaa med til de Bestemmelser, som gaa ud paa en Forandring af Lærerlønningerne, navnlig altsaa i Retning af Nedsættelse, for derved at lette Lovens Gennemførelse. Jeg har troet, at de økonomiske Lettelser, som maatte være nødvendige, maatte vindes paa anden Maade, navnlig ved Bestemmelsen i § 2 og den Maade, hvorpaa denne affattedes, men at lade Lærerne betale for de Forandringer, som skulle ske, synes mig ikke paa nogen Maade heldigt. Selv om, hvad jeg skal indrømme, de foreslaede Nedsættelser ere lemvelige, endogjaa meget lempeelige, har jeg dog ikke ønsket at gaa med til en Bæstæring af Lærerlønnen for ad denne Vej at gøre Lovens Gennemførelse lettere. Jeg har derfor heller ikke kunnet gaa med til Vædringsforslaget om at forhøje Statstilskuddet efter § 25 til 200,000 Kr. eller derover, fordi jeg mener, at dette ligeledes kunde undgaaes ved en anden og lempeligere Gennemførelse af Lovforslagets § 2 i den Retning, hvorom jeg havde stillet Forslag. Selv efter det Forslag, som i Dag er vedtaget, stillet af Flertallet, med Hensyn til Afstættelsen af § 2, anser jeg det for tvivlsomt, om det just vilde være nødvendigt at gaa til en saadan Forhøjelse, men jeg har i alt Fald ikke ønsket at købe den paa Bæstæring af Lærerlønningerne. — Jeg har heller ikke kunnet gaa med til Forslaget om at udstemme §§ 22 og 23 om det ny Tilshyn med Stolerne. Jeg tør ikke sige, at det Forslag, der her foreligger, er absolut nødvendigt i den Stikelse, hvori det er fremkommet; der kunde naturligvis gøres Vædringer deri. Jeg har dog ikke sølt mig opfordret til at stille Forslag om Vædringer, men anset det for rigtigere, at et saadant Forslag kom fra Ministeren ved Forhandling med Udvalget inden 3dje Behandling. Jeg har kun ikke kunnet gaa med til helt at borttage det af Regeringen foreslaede Tilshyn.